

Michaela Ondráčková.

Práce sleduje letitý problém-odklady školní docházky. V úvodu si práce klade cíl zjistit, zda se nejčastější důvody odkladů promítají do individ. vzděl. plánů, jak jsou realizovány v praxi. Na str. 35 je pak cílem práce sestavení individ. vzděl. plánu pro děti s OŠD. Dalším cílem bylo zjistit, porovnat počet odkladů šk. docházky na vybrané mat. škole s experimentálním programem "Půjdu do školy" s celorepublikovým průměrem. V závěru práce str. 57 je tento cíl uváděn jako hypotéza.

V praktické části, kde se autorka věnuje potřebným pojmem prokázala dobré orientaci v literatuře vztahující se k tématu práce, schopnost s ní pracovat. Na str. 14-16 není zcela jasné, zda jsou uvedeny převzaté definice či jde o shrnutí autorky. Stejně tak na str. 19 není jasné zda definice "cíl pedag. diagnostiky" je autorčina či převzatá. Kromě těchto připomínek je tato část práce přehledná, formálně správně řádněná, psaná stručně, věcně.

Praktická část se věnuje jednak analýze potřebných dokumentů k OŠD a seznamuje nás s individ. vzděl. plány pro dvě děti z vybrané mat. školy a jejich pětiměsíční realizací autorkou. Tato část je podrobně popsána, výsledky jsou zobecněny, autorka se pokusila je zařadit do širších souvislostí.

U obhajoby ať autorka vysvětlí, zda vytvářela "individuálně vzdělávací plány či individuální vzdělávací plány. Dále zda důvodem k OŠD je pouze případně práce učitelek, nebo mají OŠD hlubší příčiny. Čím si vysvětluje, že počet OŠD nesouvisel přímo s experimentálním programem, jak ji zjistila autorka při srovnání s celorepublikovým průměrem.

Práci doporučuji k obhajobě. Hodnotím ji jako velmi dobrou.

30. IV. 2007.